

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו ולקח מלא המזתה גזולי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד

(16) וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המזתה גזולי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד

בִּיתוֹ וּבַעַד כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל: ¹⁸ וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וַכֹּפֵר עָלָיו וַלָקַח מִדָּם הַפָּרֹ
 וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וַנָּתַן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁹ וְהָיָה
 עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַ פְּעָמִים וְטָהְרוּ וַקְדָּשׁוּ
 מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁰ וְכִלְהָ מִכְפָּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ
 וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר
 הַחִי: ²¹ וְסִמַּךְ אֶהְרֹן אֶת־שְׂמֵי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
 הַחִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
 כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וַנָּתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
 הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמְדַבֵּרָה: ²² וַנִּשְׁאָ
 הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁלַח
 אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר: ²³ וּבָא אֶהְרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
 וְהִנִּיחָם שָׁם: ²⁴ וַרְחֹץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ
 וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת
 הָעֵם וַכֹּפֵר בְּעֵדוֹ וּבַעַד הָעֵם: ²⁵ וְאֵת חֶלֶב הַחֲטָאתַת
 יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ: ²⁶ וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעֹזָאוֹל
 יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וַרְחֹץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן
 יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: ²⁷ וְאֵת פֶּר הַחֲטָאתַת וְאֵת שְׂעִיר
 הַחֲטָאתַת אֲשֶׁר הוֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
 יוֹצִיא אֶל־מַחֲוֵץ לְמַחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם
 וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: ²⁸ וְהִשְׂרַף אֹתָם יִכַּבֵּס
 בְּגָדָיו וַרְחֹץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־
 הַמַּחֲנֶה: ²⁹ וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֹו אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכְהָ
 לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזֹרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: ³⁰ כִּי־בַיּוֹם
 הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: ³¹ שִׁבְתַּת שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: ³² וְכֹפֵר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־
 יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו
 וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: ³³ וְכֹפֵר אֶת־
 מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר
 וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר: ³⁴ וְהִיְתָה־
 זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ביתו ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והיה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלות ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבח והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערותם ואת בשרם ואת פרשם והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה והיתה לכם לחוקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידיו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

ובעשור לחודש

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את גפשיתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עולה ליהוה ריח גיחוח פר בן בקר אזור איל אזור כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים כפר עזי עשרונים לאיל האזור עשרון עשרון לכבש האזור לישבעת הכבשים שעיר עזים אזור חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

7. ובעשור לחודש

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את גפשיתיכם כל מלאכה לא תעשו: 8. והקרבתם עולה ליהוה ריח גיחוח פר בן בקר אזור איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: 9. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד: 10. עשרון עשרון לכבש האחד לישבעת הכבשים: 11. שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: